

Dubbeldam, die opwekte tot aansluiting bij de „Oecumenische Vereeniging“.

Prof. Dr. J. R. Slotemaker de Bruïne sprak daarna als voorzitter van den „Raad van Ned. Kerken voor praktisch Christendom“, die er op wees, dat de Oecumenische gedachte gebouwd is op twee pellers:

1e. dat de toestand van de wereld schreit om de krachten, die God in Zijn Evangelie aan de wereld gegeven heeft;

2e. dat nu de Kerken te kort schieten in het toonen van de schatten, die haar zijn toevertrouwd, omdat zij gescheiden zijn en twisten in plaats van samen te werken.

Verder spraken nog Dr. T. Dijkema, lid van het Hoofdbestuur van den „Wereldbond der Kerken“, Prof. Dr. S. F. H. J. Berkelbach van der Sprenkel (voorzitter van het „Ned. Lausanne Comité“), die wees op wat de Heiland gebod: „Dat zij allen één zijn!“ en Prof. C. van Wijk, president van het Oud-Katholiek Seminarie te Amersfoort, die het Hoogepriesterlijk gebed uit Johannes 17 las en het: „Onze Vader“ bad. — Nadat de Gemeente het „Te Deum“ had gezongen, sprak Prof. van Wijk de zegenbede uit.

Dit wat betreft de „cijfers en feiten“.

Thans volgt de critiek van inzender:

De „Oecumenische Beweging“ in ons land wordt mede gesteund door tal van vooraanstaande Vrijzinnigen in de Ned. Herv. Kerk, doch, naar één der sprekers zei, zoekt ze ook medewerking van de Doopsgezinde en Remonstrantsche Gemeenten in ons land.

Ons bezwaar tegen deze „Oecumenische Beweging“, zooals ze zich nu meer en meer gaat ontplooiën, is, dat ze steun zoekt bij menschen, die zelf de krachten van het Evangelie miskennen en verwerpen. Prof. Dr. Lindeboom van Groningen ontkeert in het derde deel van zijn: „Geschiedenis van het Vrijzinnig Protestantisme“, dat de Heiland is opgestaan, doch vergeet, hoe de eerste discipelen kracht en geestdrift ontvingen, om in heel de wereld het Christendom te prediken, en van waar hebben zij die kracht en geestdrift ontvangen, is het niet van hun onwrikbaar geloof aan de opstanding van hun Heiland?

Dr. C. G. Wagenaar, Ned. Herv. Predikant te Leeuwarden zei in zijn rede ter gelegenheid van de 60e Jaarvergadering der „Evangel. Vereeniging“ te Leeuwarden gehouden, „dat God de zonden der menschen „spontaan“ vergeeft en dat het Bloed van Christus daarbij niet noodig is. Z. Eerw. meent het dus beter te weten dan de H. Schrift, waar wij in 1 Joh. 1:7 lezen: „En het Bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden“, gelijk de Heiland Zelf zegt bij de instelling van het Heilig Avondmaal, Matth. 26:28, vgl. ook Joh. 1:29 en Openb. 5:9.

De Bonga, Doopsgezind predikant te Leeuwarden, zei in zijn toespraak in de Jaarvergadering van de Afd. Leeuwarden van het „Ned. Bijbelgenootschap“, in 1935 te Leeuwarden gehouden, ongeveer het volgende: „De orthodoxen verwachten de verzoening met God van het Bloed van Christus, doch wij Doopsgezinden van den H. Geest“. — Alsof hierin een tegenstelling ligt en juist niet de H. Geest ons onze zonden openbaart en ons ter verzoening naar het Bloed der Verzoening uitdrijft.

Hoewel zich Doopsgezind noemend, verwerpen de Doopsgezinden tegenwoordig den Doop, ook van Volwassenen, in den Naam van Vader, Zoon en H. Geest. Men kan heden ten dage tot een Doopsgezinde Gemeente behooren, zonder gedoopt te zijn.

Menno Simons, de geestelijke vader der Doopsgezinden, had tot zinspreuk: „Niemand kan een ander fundament leggen dan hetgeen gelegd is, n.l. Jezus Christus!“ Doch hebben de Doopsgezinden niet een ander fundament gelegd?

Als de Christenen in Europa de krachten, die God in het Evangelie gelegd heeft, miskennen en verloochenen, dan kan de „Oecumenische beweging“ met deze krachten niets doen.

Zal de „Oecumenische Beweging“ haar taak in waarheid kunnen vervullen, dan moet zij de volkeren der wereld allereerst wijzen op de noodzakelijkheid van het Bruijloftskleed. „Vrede door het Bloed des Kruises!“

Volgens Matth. 22:11 en 12 zal aan elk mensch bij het sterven, naar dat Bruijloftskleed gevraagd worden. „Vriend, hoe zijt gij hier ingekomen?“ vroeg de Koning aan den gast in de Bruijloftzaal. En toen hij op die vraag niet kon antwoorden, maar „verstoemde“, werd hij naar buiten, in de duisternis geworpen.

Dat Bruijloftskleed wordt aan ieder om niet aangeboden, doch door weinigen begeerd, en door miljoenen nog niet gekend.

Calvijn neemt aan in zijn Commentaar bij Genesis 3:22:

„dat de mensch vóór den val van den „Boom des Levens“ in het Paradijs at, als een Sacrament. Dan werd Adam door God geëxcommuniceerd en in Adam en Eva het gehele menschelijk geslacht.

Doch in den Heiland heeft God teraton den val aan de gehele menschheid en anderen en beteren „Boom des Levens“ aangewezen en de Bladeren van dien Boom zijn tot genezing der volkeren.

Dat dan de „Oecumenische Beweging“ verder de natien trachte te verzamelen onder dien anderen Boom des Levens“, dan zal blijken, dat de Heiland is de „Wensch aller heidenen“. — In een brochure: „De nood-

zakelijkheid van het Bruijloftskleed en de Boom des Levens“ heb ik mijn gedachten hieromtrent nader ontwikkeld.

Leeuwarden.

J. KUIPER.

Onze bezwaren loopen voor een deel parallel met die van den schrijver. Evenwel: waarom zou men alleen naar deze „oecumenische beweging“ zien. Als deze bezwaren gelden, hebben ze dezelfde kracht tegen andere organisaties, b.v. den Calvinistenbond. Dewelke — zie een vorig nummer — nog niet dood is, noch ook blijf gaf van wijziging van standpunt.

Dat 's Heeren zagen op u daal....

Uit „De School met den Bijbel“:

Ergens... tussen Dollart en Schelde!

Op 7 Januari Anno Domini 1937: Hollands jubeldag!

Overigens: nomina sunt odiosa!

Een feestvierende menigte, bijeen in de met oranje gepavoiseerde stadsaal: kinderen met hun meesters, ouders en verder veel, zeer veel bruijloftsgasten.

Allen in de stemming van: Oranje in 'hart en niemand's knecht!

Goed zó!

Eerste acte: een tableau vivant van schoolkinderen, representerende de koninklijke bruid en bruidegom, de bruidsmisjes en de bruidsjonkers en het koor. Een fleurig schouwspel!

Er werden liederen gezongen: het Wilhelmus en enkele gelegenheidsverzen. Ook lief en aardig. Zelfs Nurks genoot.

Tot slot van dit begin: de bruid, representerende de Prinses en gekleed in prachtig imitatie ivoor-satijn en de bruidegom, representerende den Prins in kransig huzaren-uniform, werd... o huisveringwekkende profanatie!... de zegenbede uit Ps. 134 toegezongen....

Er werd geapplaudiseerd....

Laten wij toch geen aanleiding geven, dat men in de straten van Askelon vreugd bedrijft over de dwasheden in Israël!

K. S.

Aan onze Abonnees!

Wij mogen U met vrijmoedigheid vertellen, dat het aantal abonnees steeds toeneemt en dat vele abonnees in het werven ijverig zijn.

Doet U ook al mee?

Als blijk van erkentelijkheid hebben wij een lijst met een keur-collectie boeken samengesteld, waaruit abonnees, die één of meer nieuwe abonnees aanbrengen, een keuze kunnen doen. Wilt U uw krachten beproeven? Indien U ons de lijst aanvraagt, zenden we ze U gaarne toe.

Bovendien stellen we voor den abonnee, die vóór 1 April 1937 de meeste nieuwe abonnees aanbrengt, nog als premie beschikbaar de drie deelen van Prof. Dr. K. Schilder's „Christus in Zijn lijden“. Succes toegewenscht door de uitgevers

Oosterbaan & Le Cointre - Goes

BOEKBESPREKING

„Onze Zending.“ Maandblad voor de Gereformeerde Jeugd.

Gebr. Zomer & Keuning, Wageningen

Het December-nummer van den 15den jaargang van dit keurig uitgegeven maandblad mag er weer zijn. „Soematra“ wordt hier vervolgd. En dan is er een mooi artikel over de Javaansche muziek. Twee foto's versieren den tekst. De nieuwe spelling is voor onze jeugd natuurlijk geen bezwaar. Wij blijven het blad hartelijk aanbevelen, in het bijzonder voor onze scholen.

J. D. W.

„De Macedoniër“, Zendingstijdschrift.

Gebr. Zomer & Keuning, Wageningen.

Het laatste nummer van den 41sten jaargang van ons zendingstijdschrift ligt weer voor ons. Het was ook dit jaar weer uitstekend in orde met deze periodiek. Onze zendingarbeiders verdienen onzen warmen dank, en de redacteurs in Nederland ook. Opgenomen is de lezing, welke Dr. P. W. gehouden heeft op de Alg. Ned. Zendingconferentie; het is prachtwerk; maar men moet het wat in zich laten bezinken. Het vervolg komt nog. Dit is echte lectuur voor onze ouderlingen enz. Twee joden-zendingen zijn in dit nummer aan het woord; of neen, Dr. Velders heeft maar een blauwen Maandag als zodanig gediend, maar hij weet toch nog steeds van dit werk te verhalen. Het overzicht over de zending te Makassar is best. En dan krijgen wij „Van mijn Uitkijk“ van den eindredacteur. Het spijt ons, dat de redacteur hier een zeer onaangename uitval doet naar hen, die zendingsliteratuur „bespreken“; die aanhalingsteekens zijn duidelijk in hun bedoeling. „Als wij die methode (n.l. zoo goed als heel den inhoud van een boekwerk met min of meer eigen woorden meedeelen) zouden willen toepassen op de pas verschenen werkjes van Dr. Kraemer, zou het een klein kunstje wezen, er geheel dit nummer van de Macedoniër mee vol te maken“. Maar deze redacteur maakt het zich niet zoo gemakkelijk! Hij kiest een „specimen“, en dan nog wel van een detailpunt. Dat wil dus zeggen: hij behoeft de aanhaling maar uit te knippen en te laten drukken: klaar is Kees! Maar dit is geen klein kunstje, maar een groot kunstje. Dan hebben wij meer respect voor de kerkhede-redacteurs,

die een dergelijk boekje naar zijn wezenlijken inhoud aan het volk voorhouden, om het in kennis te brengen met de vraagstukken van de zending. Ik leea te weinig kerkhede's om te weten, of veel kerkhede-redacteurs zich aan het „kleine kunstje“ bezondigen; laten wij ze mogen aanraden het kunstje van den Macedoniër-redacteur te volgen: dat is veel gemakkelijker, en het is ook, volgens hem, „beter“!

J. D. W.

J. Oterdahl: Late Zomer. — Uitg. J. M. Meulenhoff, Amsterdam.

Voor velen is de schrijver, vooral door haar groote werk Inger Skram, geen onbekende. Haar goede kwaliteiten toont ze hier opnieuw.

Eigenaardig is de opzet van het boekje: de briefvorm. Nu komt deze wel veel meer voor, maar hier betreft het brieven die eerst niet verzonden werden. Daardoor kon de schrijver zich vrij laten gaan. Want dagboekvorm geeft vaak iets kouds, daar men niet geestig behoort te zijn voor zichzelf alleen; de brief vereischt meer zorg en tekening, beschrijving en typeering, maar men heeft rekening te houden met den ontvanger. Wanneer de brief wel gericht, maar niet verzonden wordt aan een ernstig zieke, dan heeft de scribent wel behoefte aan volledige en interessante beschrijving, maar hij durft meer te zeggen dan hij anders wellicht zou doen.

Zoo geeft Jeanne Oterdahl hier een humoristisch getinte beschrijving van een onmogelijk, doodsch stadje, van menschen, wier eenige belangrijkheid hun onbeduidendheid is, versuft als ze zijn in hun sombere sfeer.

Daar komt de schrijver als een frissche en verfrischende verschijning een poosje tegeeren, maar daar ontvangt haar eigen doode bestaan, verborgen achter zonnige levenslust, nieuw leven. Met groote openheid wordt hier de oudere vrouw getekend, die een late liefde wil ontkennen, maar niet kan weglaten, wier leven gebroken schijnt, maar die eindelijk de zomer over zich voelt komen, als ze den sombersten man uit het sombere stadje mag liefhebben. Nu kan ze de brieven ook verzenden.

Een klein, maar fijn boekje. Mooi van uiterlijk, geestig en diep in-waar, en eerlijk.

Gr.

H. S.

Anno de Vries: Verhalen uit het land van Bantje. — G. F. Callenbach, uitgever, Nijkerk.

Een zestal Drentsche verhalen, alle reeds eerder verschenen, geeft Anno de Vries hier opnieuw uit, in een sierlijk kleed gestoken. Men zou ze kunnen beschouwen als voorstudies van zijn bekenden roman. Een enkele naam, een paar gezegden, werden zelfs in Bantje overgenomen.

Alle stukken zijn het lezen overwaard, omdat de scherpe kijk, rijke humor en het geestige teekentalent van den schrijver hier doorlopend aan den dag komen. Een paar stukken munten echter boven alle uit, en wel het eerste en het laatste.

Heel scherp wordt in het eerste stuk geteekend de armoede van een werkloos arbeidersgezin, die zoo groot wordt, dat deze eerlijke menschen kleine diefstallen gaan verontschuldigen. Tot de inkeer komt, die hun gemeenschappelijke schuld in het gebed belijdt, en het leven stelt in Gods vaderhand.

Het mooiste is: Ouden van Dagen. Aangrijpend zuiver wordt hier beschreven de samenleving van de oudjes, buiten de eigenlijke maatschappij. Zij hebben nog dezelfde zorgen, gebreken en verlangens als de menschen uit het groote leven, waar zij uit zijn verbannen, naar het armhuis, om er den dood af te wachten, die ze huijverend van angst zien naderen.

De mooie zwart-wit teekeningen, de schitterende foto's die Drente laten zien onder verschillende luchten en het forse formaat maken het tot een aantrekkelijk geheel. Een zeer te waardeeren bezit.

Gr.

H. S.

KERKNIEUWS

GEREFORMEERDE KERKEN.

Beroepen te: Laren (N.-H.): J. L. Wielenga te Arum.

Afscheid van:

Papendrecht: H. G. Meynen. Tekst: Handel. 20:32.

E. Buurma.

Te Kampen is 25 Januari in den ouderdom van bijna 75 jaar overleden Dr. E. Buurma, emer.-pred. van de Geref. Kerk te Achlum.

Candidaten tot den Heiligen Dienst.

De heer H. v. d. Wey Jr te Coevorden is door de Christ. Coevorden praeparatoir geëxamineerd en toegelaten tot de bediening des Woords en der Sacramenten. Cand. v. d. Wey stelt zich onmiddellijk beroepbaar en zal gaarne de Zondags de Kerken dienen. Adres: Stationsstraat 13, Tel. 24.

Cand. L. Th. A. v. d. Mare, die zich om studiereden nog niet beroepbaar stelde, zal thans gaarne een eventueel beroep van een der Geref. Kerken in overweging nemen. Zijn adres is nu: Jan Laykenstraat 54-boven, Amsterdam-Zuid.

CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERK.

Bedankt voor:

Amersfoort: L. S. den Boer te Arnhem.

NEDERLANDSCHE HERVORMDE KERK.

Beroepen te:

Groot-Ammer: J. Cuperus te 's-Graveland-Capelle.

's-Heer Abtskerke: E. Raams te Hoek.

Kolderveen (toez.): Cand. A. M. v. d. Vlucht te Veldhoven.

Rottum-Stitswerd: Cand. J. Plooy te Zwolle.

Bedankt voor:

Giesse en Rijswijk (N.-Br.): E. Jongens te Leimuiden.

Kamerik: G. Alers te Dordrecht.

Intrede te:

Apeldoorn: P. Visser. Tekst: Rom. 8:34b.

Bergum: W. J. Klaar. Tekst: Hebr. 11:14.

Zaandam-Oostzijde: J. C. Fritzsche. Tekst: Ef. 3:10-12.

Zeddam: J. H. Buisman. Tekst: Ef. 2:22.

Overleden:

J. L. van Grasseck, pred. te Zandweer, 56 jaar.

Medew. Almel. Mevr. Dr. B. Drs. J. Ermel. 's-Grav. Philad. Dr. F. Alle st. Prof. I.

INHOUD: I. — Ut de: (Math. 11: over de zie Pop. Wet. reth). I. — onkerkelijk — Brief ui Perischouw.

Na

Onder „I wen bunde ik, met verz ting“, van deze zich deelen mij.

Wat moe Dr. Hasp verleen? brik actue Dr. V. Hej

Wachten vrij heb?

en raken d

Een and

veel copie

wel eens n

heeft geen

komen“; e

werking.

Na slech

rubriek „h

Zelf heb il

psalmberij

Hasper de

niet veel l

een nieuwe

wel algeme

stuk enkel

mijn bespr

hoofdartike

deze rubri

schiktst. Ik

woord gev

kingen te

Hier vol

Bij de ven

werking den

verwacht, d

voorige besp

ting niet be

Januari 1937

voor zijn wi

meer, daar

overeenstem

berijming d

ook door o

voornaamste

Nederlandse

gebruik bij

Wij zullen

harmonie k

bij de bewe

Psalmberijm

niet in opdr

van een bep

zij praktise

landsche spr

len, vereenij

Dat er m

artikelen v

hiermede sa

schrijft, dat

het meest vi